

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Constantin Alerguș, Liliana Catan,
Ion Guzun,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
avocatului Vasile Bobeică,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013, în privința inculpatului

Leovchina Constantin Constantin, născut la 14 iunie 1964 în or. Roman, jud. Neamț, România, domiciliat în or. Ungheni, str. Romană 114, ap. 24, cetățean al României, fără antecedente penale.

în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei
17 iulie 2009– 21 octombrie 2010,
17 ianuarie 2012 – 18 septembrie 2013,
17 decembrie 2013– 03 iunie 2014.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Procurorul a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 octombrie 2010, Leovchina Constantin a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, în baza art. 362¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială și de a exercita activități organizatorico-economice pe un termen de 3 ani, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială și de a exercita activități organizatorico-economice pe un termen de 3 ani și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială și de a exercita activități organizatorico-economice pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la Leovchina Constantin s-a încasat în beneficiul părților vătămate Ganea Ion 6000 lei, Casian Igor 1530 lei și Rusu Valeriu 500 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Leovchina Constantin, în primăvara anului 2007, susținând că are influență asupra unui funcționar al unei instituții de învățământ din mun. Chișinău, a extorcat și a primit personal bani în numerar în sumă de 500 lei de la cet. Rusu V., locuitor al or. Ungheni, pentru a interveni pe lângă acest funcționar în scopul de a-l face să perfecteze o diplomă falsă de bacalaureat pe numele lui Rusu V.

Tot el, în lunile septembrie-octombrie 2007, urmărind scopul obținerii unui folos financiar, a obținut o convocare la conciliere falsă, din conținutul căreia reieșea că cet. Casian I., domiciliat în or. Ungheni, str. Decebal 10, ap.2, era invitat să se prezinte la sediul Societății Civile de Avocați „Frunză & Ciutac” din or. București, b-dul Corneliu Copos, nr.3, bl. 103, sec. B, et.8, ap.45, sector 3, pentru a soluționa o chestiune ce ține de achitarea unei datorii în sumă de 15.000 euro față de cet. României Parea I. și ulterior a transmis-o lui Casian I. contra 100 euro, echivalenți cu 1631 lei, iar ultimul la rîndul său a prezentat-o în Ambasada României din R. Moldova pentru a obține viza de intrare în România. Cu toate acestea ambasada i-a refuzat lui Casian I. în eliberarea vizei respective.

Tot el, în decursul lunii august 2007 - februarie 2008, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a primit de la cet. Ganea I., pentru a-l ajuta să-și restabilească adevărul de deținere a cetățeniei României și să-și perfecteze actele de identitate a cetățeanului român, menționând că are o cunoștință în România care îl va ajuta în acest sens, bani în sumă de 2500 lei, patru sticle de vin la prețul de 120 lei și trei cutii cu ciocolată la prețul de 67,80 lei, precum și 300 dolari SUA, echivalenți cu 3378 lei în calitate de împrumut pentru o lună, spunând că o să-i restituie, însă toți acești bani și bunuri le-a însușit ilegal fără a executa promisiunile și fără a-i restitui cei 300 dolari SUA împrumutați, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu considerabil în sumă de 6055,80 lei.

Tot el, în perioada lunii aprilie 2009, a păstrat la domiciliul său din or. Ungheni, str. Romană 114, ap. 24, două cutii pentru chibrituri cu o masă vegetală de culoare verde cafenie, uscată și fărîmițată. La 16.04.2009, în procesul percheziției autorizate efectuate la domiciliul lui din or. Ungheni, str. Romană 114, ap. 24, într-un buzunar al unui sacou care aparține cet. Leovchina C., au fost depistate și ridicate două cutii pentru chibrituri cu masă vegetală de culoare verde cafenie, uscată și fărîmițată.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 12 din 24.04.2009, masa vegetală uscată, ridicată la 16.04.2009 în urma percheziției la domiciliul cet. Leovchina C. de pe str. Romană 114 ap. 24, or. Ungheni, reprezintă marijuană care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Masa totală a substanței narcotice (marijuană) constituie

4,15 grame care, conform Hotărîrii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie cantități mari.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta este dovedită integral, inclusiv prin următoarele probe

Partea vătămată Rusu V. a declarat că i-a transmis inculpatului suma de 500 lei.

Partea vătămată Casian I. a remarcat că în lunile septembrie – octombrie 2007, inculpatul, în vederea deschiderii vizei pentru România, i-a propus în schimbul sumei de 100 euro să-i facă o chemare de urgență pe numele său din partea unui notar din România, precum că ar fi avut o presupusă datorie în sumă de 15.000 euro unei părți române și că actul în cauză îl va ajuta să deschidă viză în regim de urgență, la ce el a căzut de acord și i-a transmis suma de 100 euro. A doua zi a primit actul în cauză, însă prezentându-l la Ambasada României a primit refuz în eliberarea vizei în regim de urgență, iar inculpatul a refuzat să-i restituie banii.

Partea vătămată Ganea G. a menționat că în luna august 2007 –februarie 2008, i-a propus, în schimbul unei sume de bani, să-l ajute să perfecteze pașaportul românesc, deoarece este fost colaborator al poliției din România și are foarte multe legături. După aceasta, el i-a transmis actele în copii autentificate notarial care confirmau deținerea cetățeniei României. Pe parcursul a două luni, inculpatul l-a contactat telefonic și el i-a transmis bani în sumă totală de 2500 lei, cutii cu ciocolate și băuturi spirtoase în sumă totală de 500 lei. La începutul lunii februarie 2008, inculpatul l-a sunat și l-a rugat să-i împrumute bani în sumă de 300 dolari SUA pentru o afacere, la ce el a căzut de acord și i-a împrumutat banii solicitați. Peste o lună de zile inculpatul i-a spus că acești bani vor fi considerați ca plată pentru perfectarea pașaportului românesc care nu a mai fost perfectat.

Martorii Baranov R., Gavriliță V., Șișcanu S., Garbuz V. au declarat că la 16.04.2009, în baza încheierii judecătorului de instrucție, a fost efectuată percheziția la domiciliul inculpatului din or. Ungheni, str. Romană 114, ap. 24, în rezultatul cărei, în sacoul inculpatului, au fost depistate două cutii pentru chibrituri cu masă vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită cu un miros specific, asemănătoare cu marijuana.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, ca extorcarea și primirea de bani, susținând că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lui de serviciu, în baza art. 27, 362¹ alin. (1) Cod penal, ca încercarea organizării în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării pe teritoriul unui stat a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident a acestui stat, dar din cauze independente de voința lui, aceste acțiuni nu și-au produs efectul, adică a comis o tentativă de organizare a migrației ilegale, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca excrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune considerabile, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea fără scop de înstrăinare a substanțelor narcotice în cantități mari, adică a înfăptuit o activitate ilegală privind circulația substanțelor narcotice, în proporții mari.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 7, 61,75 Cod penal.

3. Avocatul Vasile Bobeică a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu s-a expus asupra faptului că percheziția efectuată la domiciliul inculpatului este ilegală, deoarece contravine prevederilor art. 125 Cod de procedură penală și de către judecătorul de instrucție o astfel de autorizație nu a fost eliberată.

Cauza penală a fost înscenată, dat fiind că a fost pornită în baza prevederilor art. 285 alin. (2) lit. a), b), alin. (3) și alin. (4), care nu există, Cod penal, ne avînd probe pentru a trimite dosarul în judecată.

Prin percheziția ilegală s-au ridicat niște acte legate de partea vătămata Ganea I. și Rusu V., pe care inculpatul parțial nu le neagă. Dar apare întrebarea, în ce mod au apărut pe această cauză părțile vătămate Rusu V., Casian I., Ganea I., cum au depus ei cererile pe numele CP Ungheni într-un termen de scurtă durată ori în aceeași zi. Au venit benevol la organul de urmărire penală sau au fost aduși forțat.

Partea vătămată Rusu V. nu a depus cerere, dat fiind că nu se afla pe teritoriul R. Moldova. Cererea a fost depusă de către fratele lui, care nu era împuternicit și, respectiv, conform art. 276 Cod de procedură penală, cauza penală pe acest episod nu putea fi pornită.

Faptul transmiterii sumelor bănești inculpatului de către părțile vătămate nu și-a găsit confirmarea, dat fiind că lipsesc probe, condamnarea bazîndu-se numai pe presupuneri și discuții.

Raporturile create între părțile vătămate și inculpat poartă un caracter civil și nici de cum penal, iar pct. 11. al Convenției Europene prevede că nici o persoană nu poate fi întemnițată numai din motivul neîndeplinirii unor obligațiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Leovchina Constantin a fost achitat de sub învinuirea săvîrșirii infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin (1), 27,362¹ alin. (1), 190 alin. (2) lit. c) și 217 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a reținut că în privința inculpatului, la 30.04.09, a fost pornită urmărirea penală în baza art. 217 alin (2) Cod penal.

La 20.05.2009, în privința acestuia a fost pornită urmărirea penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 362/1 alin. (1), 326 alin. (1) Cod penal.

Temei de pornire a urmăririi penale pe toate capetele de acuzare a servit percheziția efectuată la domiciliul inculpatului la 16.04.2009, în baza ordonanței de percheziție autorizată de judecătorul de instrucție a Judecătoriei Ungheni la aceeași dată.

Însă, deși în cauza dată percheziția a fost efectuată cu autorizația judecătorului de instrucție, aceasta a fost efectuată pînă la pornirea procesului penal, fără justă cauză și sub un pretext inventat.

În calitate de temei pentru efectuarea percheziției s-a invocat pornirea urmăririi penale pe indicii infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (2) lit. a), b), alin. (3), (4) Cod penal, pe faptul organizării și participării la dezordini în masă pe data de 06-07.04.2009 în mun. Chișinău.

Doar la 19.06.2013 partea acuzării a prezentat instanței de apel ordonanța cu privire la pornirea urmăririi penale și ordonanța cu privire la conexasia cauzelor penale din 07.04.2009.

Lecturînd respectivele acte procedurale, instanța de apel a conchis lipsa oricărei legături de cauzalitate între acțiunile care au stat la baza pornirii urmăririi penale pentru dezordinile în masă de la 06-07.04.2009 în mun. Chișinău și persoana inculpatului.

Astfel, instanța de fond și-a bazat sentința de condamnare în mod principal și direct pe date și informații obținute din proba ilegală - în rezultatul percheziției - legalitatea căreia a fost contestată și asupra căreia, instanța de fond nu s-a expus.

Prin urmare instanța de fond și-a bazat sentința de condamnare în baza unei probe inițiale dobîndite de organul de urmărire penală cu încălcarea principului legalității și loialității, aducînd atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar din aceste mijloace de probă ilegale au rezultat fapte și împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă, administrarea mijlocului nelegal fiind o condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal, acestea din urmă, urmînd a fi excluse, instanța fiind în imposibilitate a-și fundamenta hotărîrea pe aceste probe derivate.

Astfel, fiind constatat că întreg ansamblu probant pe care este bazată învinuirea formulată inculpatului și sentința de condamnare a acestuia a fost dobîndit în rezultatul unei percheziții efectuate ilegal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că la 16.04.2009 s-a pornit urmărire penală pe indicii infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. 2) lit. a), b), alin. (3), (4) Cod penal, pe faptul organizării și participării la dezordini în masă la 06-07.04.2009 în mun. Chișinău, însoțite de dezorganizarea activității normale a transportului și instituțiilor de stat.

În cadrul acestui proces penal a fost efectuată, la 16.04.2009, percheziție la domiciliul inculpatului din or. Ungheni. Percheziția nominalizată a fost autorizată de judecătorul de instrucție.

Conform prevederilor alin. 3) art. 262 Cod de procedură penală, obiectele și documentele descoperite în timpul percheziției sau ridicării, a căror circulație este interzisă de lege, trebuie ridicate indiferent de faptul dacă au sau nu legătură cu cauza penală. În cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatului au fost ridicate substanțe narcotice și acte pe numele altor persoane, fiind pornite cauze penale conform art. 326 alin. (1), 27,362/1 alin. (1), 190 alin. (2) lit. c), 217 alin. (2) Cod penal.

Deci, în corespundere cu art. 262 alin. (3) și 265 alin. (3) Cod de procedură penală, cauzele penale, în baza rezultatelor percheziției efectuate la 16.04.2009, au fost pornite corect și nu era necesară autorizarea ulterioară la judecătorul de instrucție.

Instanța de apel urma să dea apreciere probelor din dosar prin prisma dispozițiilor art. 314 Cod de procedură penală, dispoziții care au fost neglijate și instanța de apel care s-a expus numai cu privire la percheziția efectuată.

Dar, în afara probelor obținute în rezultatul efectuării percheziției, pe cauză au fost administrate alte probe pertinente, concludente și utile care dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Partea vătămată Rusu V. a declarat că inculpatul i-a propus să-i perfecteze atestat de 12 clase de bacalaureat, a cerut 500 lei pentru a-i transmite unei persoane din

Ministerul învățământului. În cadrul confruntării efectuate între partea vătămată și bănuit, ultimul a recunoscut că a cerut și a primit de la Rusu V. suma de 500 lei.

Partea vătămată Casian I. a confirmat transmiterea a 100 euro inculpatului pentru a obține viză de intrare în România. Ambasada i-a refuzat în eliberarea vizei respective, iar inculpatul a refuzat să-i restituie banii.

Partea vătămată Ganea I. a declarat că a transmis inculpatului bani și alte bunuri pentru restabilirea adevărului de deținere a cetățeniei României și 300 dolari SUA în calitate de împrumut, toți acești bani și bunuri inculpatul le-a însușit ilegal.

Martorul Buliban I. a confirmat că i-a împrumutat lui Ganea I 300 dolari SUA pentru a-i transmite inculpatului în vederea perfectării actelor românești.

Martorul Baranov R. a relatat că a participat la percheziția efectuată la domiciliul inculpatului, în cadrul căreia, în sacoul acestuia aflat în dulapul din dormitor, au fost depistate două cutii de chibrituri cu masă vegetală verde, uscată și mărunțită cu un miros specific asemănătoare cu marijuana și că chiar anume inculpatul le-a scos din buzunarul interior al sacoului.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 12 din 24.04.2009 s-a stabilit că, masa vegetală, depistată și ridicată în cadrul percheziției, reprezintă marijuana și se atribuie la categoria substanțelor narcotice.

Astfel, instanța de fond corect a apreciat probele acușării, constatând vinovăția inculpatului și numindu-i o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care

se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. În corespundere cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel.

Or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată și părții descriptive a deciziei contestate, instanța de apel:

a) a menținut faptele imputate inculpatului, descrise și constatate de instanța de fond ca fiind dovedite, dar în final a pronunțat, în mod divergent și, prin urmare absolut neîntemeiat, o soluție de achitare a ultimului. Decizia instanței de apel întrunește, astfel, elemente proprii atât sentinței de condamnare cât și celei de achitare, adoptând o hotărâre neprevăzută de legea procesual-penală în acest sens;

b) și-a întemeiat soluția pe probe necercetate în ședința de judecată și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 11-13, 42, 65, 79 v. 1, materialul nr. 10-11/09;

c) nu a apreciat fiecare probă, examinată de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nu a enunțat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, inclusiv cele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*);

d) concluzia privind ilegalitatea percheziției efectuate la domiciliul inculpatului contravine prevederilor art. 128 alin. (6), 260 alin. (3) Cod de procedură penală, care prescrie că obiectele și documentele descoperite în timpul percheziției sau ridicării, a căror circulație este interzisă de lege, trebuie ridicate indiferent de faptul dacă au sau nu legătură cu cauza penală. Dacă în cadrul efectuării acțiunii de urmărire penală s-au constatat și ridicat obiecte care pot constitui corpuri delictive, ele vor fi descrise amănunțit în procesul-verbal, cu mențiunea despre anexarea lor la dosar.

Concluzia respectivă este neîntemeiată și pe motiv că inculpatul nu neagă toate probele materiale depistate în locuința sa, iar trei părți vătămate și martorii oculari au furnizat informații cu privire la aceste probe, însă instanța de apel nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Pe lângă aceasta, instanța și-a ignorat propria constatare că partea acuzării a prezentat instanței ordonanța cu privire la pornirea urmăririi penale și ordonanța cu privire la conexarea cauzelor penale din 07.04.2009, deoarece neîntemeiat a concluzionat în același timp că autorizația judecătorului de instrucție a fost efectuată pînă la pornirea procesului penal, fără justă cauză și sub un pretext inventat.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul de pe rol în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, deoarece, doar apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013 în privința inculpatului Leovchina Constantin Constantin și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 24 iunie 2014, ora 09.50.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Constantin Alerguș

Liliana Catan

Ion Guzun